

Σύναξη πάντων των Αρχιεπισκόπων και Πατριαρχών Κωνσταντινουπόλεως

/ [Ορθόδοξες Προβολές](#)

Την Κυριακήν της Σαμαρείτιδος, κατ' έτος, τελείται εν τω Οικουμενικῷ Πατριαρχείῳ ἡ εορτή της «συνάξεως» ἐπὶ τῇ ἱερᾷ μνήμῃ «πάντων των εν Αγίοις Πατέρων ημών Αρχιεπισκόπων και Πατριαρχών Κωνσταντινουπόλεως». Το πρώτον ἡ εορτή αὕτη εθεσπίσθη προτάσει του νυν ευκλεῶς Πατριαρχούντος Αυθέντου και Δεσπότου ημών κ.κ. Βαρθολομαίου του Α΄.

Οὕτως ἡ Α.Θ.Π., ὁ Πατριάρχης Βαρθολομαίος, ἅμα τῇ ἐκλογῇ Του ἐν ἔτει 1991 μ.Χ., προέτεινεν εἰς τὴν Ἐνδημούσαν Σύνοδον κατὰ τὴν συνεδρίαν τῆς 24ης Ὀκτωβρίου 1991 μ.Χ. τὴν θέσπισιν κοινῆς εορτῆς πάντων των προκατόχων Αυτοῦ Αγίων Πατριαρχών, ἀπὸ τοῦ ἱδρυτοῦ τῆς Βυζαντίδος Ἐκκλησίας, Πρωτοκλήτου Ανδρέου, και τοῦ ὑπ' αὐτοῦ κατασταθέντος πρώτου ἐπισκόπου αὐτῆς Στάχυος (38 – 54 μ.Χ.) ἕως και τοῦ Οικουμενικοῦ Πατριάρχου Κυρίλλου τοῦ ΣΤ΄ (1813 – 1818 μ.Χ.) ἀπαγχονισθέντος παρὰ τὴν θύραν τῆς Μητροπόλεως Ἀνδριανουπόλεως τὴν 18ην Ἀπριλίου 1821 μ.Χ. – «Οὕτω θα ἔχομεν τὴν ευκαιρίαν ἵνα επικαλούμεθα τὴν χάριν και τὴν πρὸς Κύριον μεσιτείαν αὐτῶν ὑπὲρ τῆς Μητρός Ἐκκλησίας και ὑπὲρ ημῶν αὐτῶν» εἶπεν ὁ Πατριάρχης ημῶν εἰς ἐκείνην τὴν συνεδρίαν.

Συνοδική δε ἀποφάσει, κατὰ τὴν συνεδρίαν τῆς Αγίας και ἱερᾶς Συνόδου τῆς 19ης Νοεμβρίου 1991 μ.Χ., εθεσπίσθη ἡ εορτή αὕτη και ἔκτοτε εορτάζεται πανηγυρικῶς και ἐκκλησιοπρεπῶς εἰς τὴν καθέδραν τοῦ Οικουμενικοῦ Πατριαρχείου και διὰ τελέσεως Πατριαρχικῆς και Συνοδικῆς Λειτουργίας, ἐν τῷ Πανσέπτῳ Πατριαρχικῷ Ναῷ τοῦ Αγίου Μεγαλομάρτυρος Γεωργίου τοῦ τροπαιοφόρου. Συνετάγη δε ἐπὶ τούτῳ και ἱερὰ ἀκολουθία, ὑπὸ τοῦ αοιδίμου ὑμνογράφου τῆς Αγίας τοῦ Χριστοῦ Μεγάλης Ἐκκλησίας, Γερασίμου τοῦ Μικραγιαννανίτου, συμπαλλομένη κατὰ τὴν Κυριακὴν τῆς Σαμαρείτιδος, μετὰ τῆς τοῦ Πεντηκοσταρίου ἀκολουθίας, καθὰ τὸ Τυπικόν τῆς Μεγάλης Ἐκκλησίας διακελεύει. Ὁ δε, ἐκ των μελῶν τῆς σεβασμίας Ἱεραρχίας τοῦ Οικουμενικοῦ Θρόνου, Μητροπολίτης Ἰερισσοῦ, Αγίου Ὁρους και Ἀρδαμερίου, ὑπέρτιμος και ἑξάρχος πάσης Χαλκιδικῆς, κ. Νικόδημος, ἐχάρισε εἰς τὴν Μεγάλῃν Ἐκκλησίαν ἱερὰν Εἰκόνα των Αγίων.

Ἀπολυτίκιον

Ἦχος α΄. Τῆς ἐρήμου πολίτης.

Βυζαντίου ποιμένες καὶ περίδοξοι πρόεδροι, ὦφθητε σοφοὶ ἱεράρχαι διάφοροις ἐν ἔτεσι· διὸ ἡ Ἐκκλησία τοῦ Χριστοῦ, ὑμῶν τὴν πολιτείαν εὐφημεῖ· δι' αὐτῆς γὰρ φωστῆρες περιφανεῖς, πυρσεύετε τοὺς κρίζοντας· δόξα τῷ ἐνισχύσαντι ὑμᾶς, δόξα τῷ στεφανώσαντι, δόξα τῷ βεβαιοῦντι δι' ὑμῶν, πίστιν τὴν Ὁρθόδοξον.

Ἔτερον Ἀπολυτίκιον

Ἦχος δ΄. Ταχὺ προκατάλαβε.

Χορείαν τὴν ἔνθεον, Ἱεραρχῶν τοῦ Χριστοῦ, συμφώνως τιμήσωμεν, ὡς Πατριάρχας σοφούς, καὶ θείους ἐκφάντορας· οὗτοι γὰρ δεδεγμένοι, τὴν τοῦ Πνεύματος αἴγλην, ὥφθησαν Ἐκκλησίας, ἀληθεῖς ποιμενάρχαι, πρεσβεύοντες τῷ Κυρίῳ, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Κοντάκιον

Ἦχος δ΄. Ὁ ὑψωθεὶς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Τοῦ Βυζαντίου τοὺς ἁγίους ποιμένας, ὡς Ἱεράρχας τῆς Χριστοῦ Ἐκκλησίας, καὶ ἀρετῶν δοχεῖα πολυτίμητα, πάντες εὐφημήσωμεν, ἐν μιᾷ συμφωνίᾳ, πρὸς αὐτοὺς κραυγάζοντες· ἀπὸ πάσης ἀνάγκης, καὶ ἐπηρείας ρύσασθε ἡμᾶς, Ἀρχιεράρχαι Χριστοῦ ἐνθεώτατοι.

Μεγαλυνάριον

Κωνσταντινουπόλεως τοὺς σοφούς, καὶ κλεινοὺς Ποιμένας, εὐφημήσωμεν, οἱ πιστοί, τοὺς ἐν διαφόροις, ἐκλάμπαντας τοῖς χρόνοις, ὡς Ἐκκλησίας στύλους καὶ ἐδραιώματα.

πηγή: saint.gr